

Ίαπωνική έκπαιδευτήρια είναι διηρημένα εἰς έπιτά συμπλέγματα: 1) εἰς προκαταρκτικά δημοτικά σχολεῖα· 2) σχολεῖα τῆς μέσης έκπαιδεύσεως· 3) πανεπιστήμιον, πολυτεχνεῖον καὶ ἀνωτέρων στρατιωτικήν σχολήν· 4) διδασκαλεῖα· 5) εἰδικά σχολεῖα· 1) ἀνώτερα παρθεναγγεῖα· 7) διάφορα παιδευτήρια. Έν συνόλῳ ὑπάρχουσιν ἐν Ίαπωνική 30,026 σχολεῖα παντὸς εἴδους καὶ μαθήματος, ἐκ τῶν τριακοντακισχιλίων δὲ τούτων σχολείων τὰ πλειστα (27,763) είναι προκαταρκτικά, εὐποροῦντα χρηστῶν καὶ ἐμπείρων διδασκαλῶν. Ο Ίαπωνος μακριάνει πρῶτον ἀκριβέστατα τὴν γλώσσαν του, εἰτα δὲ φοιτᾶ εἰς τὸ πανεπιστήμιον ἐπὶ σκοπῷ δαψιλεστέρως μαθήσεως. Παρ' ἡμῖν τοῖς "Ελλησιν συμβαίνει ὅλως τὸ ἀντίστροφον: διότι ἐπὶ ἕκατὸν φοιτητῶν τοῦ Πανεπιστημίου οἱ ὄγδοοι κοντα τούλαχιστον χωλαίνουσι κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἡττον περὶ τὴν ὄρθιογραφίαν, τὸ δὲ χειρίστον, καὶ αὐτῶν τῶν καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου οὐκ ὅλιγοι καταφωρῶνται ἐνίστε αἰστοιχείωτοι περὶ τὰ ἔλληνικὰ γράμματα.

ΕΦΕΥΡΕΣΙΣ ΤΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟΥ

Η χρῆσις τοῦ γραμματοσήμου ἐν τοῖς ταχυδρομείοις χρονολογεῖται ἀπὸ τοῦ 1839. Ξετοτε ἐγένοντο ἀλλεπάλληλοι μεταρρυθμίσεις, αἵτινες προήγαγον εἰς ἀκραν τελειότητα τὴν ταχυδρομικὴν ὑπηρεσίαν ἐν ταῖς Εὐρωπαϊκής χώραις. Πρὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης ἡ δαπάνη πρὸς ἀποστολὴν ἐνὸς γράμματος δὲν ἦτο ἀσήμαντος· ἀπλῇ ἐπιστολῇ ἀπὸ Λονδίνου εἰς Παρισίους ἐπλήρωνε τέλος 2 φράγκων· ἀπὸ Λονδίνου εἰς Γιβραλτάρ φρ. 3,60· εἰς Αἴγυπτον 3,85· εἰς Ἀμερικὴν ἢ Καναδᾶν 5 φράγκων. Σήμερον εἰς οίκνηποτε χώρων τῆς ὑφῆλου, ἀρκεῖ νὰ συμπεριλαμβάνεται αὐτῇ ἐν τῷ Διεθνεῖ Ταχυδρομικῷ Συνδέσμῳ, δύναται τις νὰ πέμψῃ ἐπιστολὴν πληρώνων τέλος 25 μόνον λεπτῶν.

Η πρόσδος αὕτη ὀφείλεται εἰς τυχαίον γεγονός, τὸ διοικονόμευνον ἴσως ὑπὸ τῶν πολλῶν, ἀναγράφομεν ἐνταῦθα διὰ τὸ περίεργον αὐτοῦ.

Τῷ 1832 Ἀγγλος εὐπατρίδης, διάσημος ἐπὶ εὐφυΐᾳ κριτικὸς καὶ συγγραφεὺς ὁ Coleridge ἴστατο πρὸ τῆς θύρας μικροῦ ξενῶνος τῆς Σκωτικῆς πόλεως Keswick ἀναμένων τὴν ταχυδρομικὴν ἀμαξιν. Ἐνῷ ἐμενεν ἐκεῖ, ἥλθεν ὁ διανομεὺς τοῦ ταχυδρομείου, καὶ ἐκάλεσεν ἐκ τῆς θύρας μίκην ὑπηρέτριαν τοῦ ξενοδοχείου.

— "Εχεις γράμμα, μής, εἶπε πρὸς αὐτήν. Κάνει ἔνα σελλίνι.

"Η νεᾶνις ἔλαβε τὸ γράμμα, τὸ πιρετήρος, στρέφουσα καὶ ἐπαναστρέφουσα αὐτό. Μέθ' ὁ τὸ ἀπέδωκεν εἰς τὸν διανομέα λέγουσα ὅτι δὲν εἶχε νὰ πληρώσῃ τόσον ποσόν.

"Ο διανομεὺς, συνειθισμένος, φάνεται, εἰς παρομοίας ἀρνήσεις, ἀπέθεσε τὸ γράμμα εἰς τὸν σάκκον του, καὶ ἐξηκολούθησε τὸν δρόμον του. Ο Coleridge ἐκάλεσεν αὐτόν.

— Νά, πάρε τὸ σελλίνι, παλληκάρι μου, καὶ δὸς τὸ γράμμα εἰς τὴν νέαν αὐτήν.

"Η ὑπηρέτρια εὐχαρίστησε τὸν ταξειδιώτην διὰ τὴν συμπάθειάν του, ἀλλὰ προσέθηκε.

— "Εξαδεύσατε εἰς μάτην τὰ χρήματά σας, κύριε· παρατηρήσατε· αὐτὸ τὸ γράμμα δὲν περιέχει μέσα οὔτε λέξιν γραμμένην. Εἰς ἑστᾶς ποὺ μοῦ ἐδείχατε τόσην καλοσύνην εἰμπορῶ νὰ φανερώσω τὸ μυστικόν μου. Είμαι ὄρφανή καὶ ἀλλον συγγενή δὲν ἔχω ἀπὸ τὸν ἀδελφόν μου, δστις είναι στρατιώτης καὶ εύρισκεται τώρα φρουρὰς εἰς τὰ κάτω μέρη τῆς Ἀγγλίας. Ήραμεν λοιπὸν ἐν μέσον διὰ νὰ εἰδοποιούμεν ὃ ἔνας τὸν ἄλλον, χωρὶς νὰ ἐξαδεύσωμεν τίποτε. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον μοῦ πέμπει γράμματα, τὰ δοποῖα ἔχουν μόνον ἐπιγραφήν, ἀλλὰ ἐσυμφωνήσαμεν νὰ προσέθη τινὰ σημεῖα, τὰ δοποῖα ἐνόνονται μὲ τὰ γράμματα τῆς ἐπιγραφῆς, καὶ αὐτὰ μοῦ λέγουν ὅτι δὲν ἀδελφός είναι ὑγιής.

Ο Coleridge ἀνεγνώρισε τὸ εὐφυές τῆς ἐπινοίας, καὶ ἐδημοσίευσε τὸ ἀνέκδοτον εἰς τὰς ἐφημερίδας, χωρὶς νὰ ὄνομάσῃ τόπον καὶ πρόσωπα.

Τὰς ἡμέρας ἐκείνας περιηγεῖτο τὴν Σκωτίαν δημοσιολόγος Rowland Hill, δστις ἡτο ἥδη γνωστὸς διὰ τὰς παιδαγωγικὰς καινοτομίας του. Ούτος ἀφορμὴν λαβὼν ἐκ τοῦ μνημονευθέντος συμβάντος ἐσκέφθη καὶ ἐμελέτησε πολὺ τὴν μεταρρυθμίσιν τῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας. Κατέληξε δὲ προτείνας γὰρ καθιερωθῆ διὰ ὅλον τὸ κράτος ἡ πληρωμὴ τέλους ταχυδρομικοῦ ἵσου καὶ ὥρισε τὸ ποσὸν τοῦτο εἰς μίαν πένναν ἥτοι 10 λεπτά, προπληρωτέα ὅμως εἰς τὸ δημόσιον, διόπερ παρεχόμεν τὸ γραμματόσημον ἐπιτεθέμενον εἰς τὰς ἐπιστολὰς.

Άλλ' ἐπρεπε νὰ γείνῃ δεκτὴ ἡ προτεινομένη μεταρρύθμισις, καὶ εἰς τοῦτο δ Rowland Hill ἡγωνίσθη μετ' ἐπιμόνου καρτερίας ἵνα κατεσχύσῃ τῶν παντοίων προσκομμάτων ἀτινα παρενέβαλλεν αὐτῷ ἡ δυσμένεια καὶ ἀντιπάθεια πολλῶν.

Τέλος δὲ ἡ μεταρρύθμισις ἐψηφίσθη καὶ ἐδημοσίευθη τῇ 17 Αὐγούστου 1839 χάρις εἰς τὴν ὑποστήριξιν τοῦ Βρούγα τοῦ Βάλλας καὶ τοῦ δουκὸς Οὐελλιγκτώνος.

Η ἐφαρμογὴ αὐτῆς ἤρχισε τῇ 10 Ιανουαρίου 1840, ἀλλ' ἡ ἐφευρετὴς εἶχε νὰ ὑποστῇ ἔτε πολλοὺς ἐξευτελισμούς. Ἐδέχθησαν μὲν αὐτὸν

εἰς τὴν ταχυδρομικὴν ὑπηρεσίαν, ἀλλ' ὡς βοηθὸν μόνον διὰ δύο ἔτη καὶ ἐπὶ μισθῷ εὐτελεστάτῳ. Τῆς διετίας δὲ παρέλθουσας τὸν ἀπέλυσαν ἀνεῳχθῆς τινος. Ἡ ἐλεεινὴ αὔτη διαγωγὴ ἐκίνησε τὴν ἀγανάκτησιν τῆς χώρας ὅλης, καὶ γενομένου ἑράνου συνήθη ποσὸν 345,000 φράγκων, ὅπερ ἐδόθη ὡς ἔθνικὴ ἀμοιβὴ εἰς τὸν Hill.

Τῷ 1846 ἐγένετο λόγος ἐν τῷ Κοινοβούλῳ περὶ ἀταξίῶν τινῶν τοῦ ταχυδρομείου, ἔνεκα τῶν ἱποίων ἀνεκλήθη εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ὁ μεταρρυθμιστής. Ἐκτὸτε ἐγκαθιδρύθη ὡς γενικὸς γραμματεὺς καὶ ἡδυνήθη νὰ ἀσφαλίσῃ πλήρη τὴν ἐπιτυχίαν τῆς μεταρρυθμίσεως του. Ἡ νίκη του ὑπῆρχεν δριστική. Τὸ κοινοβούλιον ἐψήφισεν αὐτῷ ἀμοιβὴν 500,000 φράγκων καὶ τὸν τίτλον καὶ μισθὸν ἰσοῖσι τοῦ γενικοῦ γραμματέως τῶν ταχυδρομείων, ἐκ πάσης δὲ χώρας ἀπενεμήθησαν αὐτῷ παντοῖαι τιμαὶ καὶ ἐνδείξεις εὐγνωμοσύνης. Ἀποθανὼν δὲ τῷ 1879 ἐν ἡλικίᾳ ἑτῶν 84 ἐτάφη ἐν τῷ ἀγγλικῷ Πανθέῳ, ἐν Οὐεστμίντσερ.

Η ΠΟΙΗ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

Γνωστὸν ὑπάρχει ὅτι πρὸ καιροῦ ἐν Ἀμερικῇ προτίθενται ν' ἀντικαταστήσωσι τὴν λαϊμητόμον καὶ τὴν ἀγχόνην δι' ἡλεκτρικῆς συσκευῆς τελειοποιημένης. Εἶχε σχηματισθῆ μάλιστα καὶ ἐπιτροπὴ ὥπως ἔξετάσῃ καὶ συγκρίνῃ τὰ εἰς τὰς διαφόρους χώρας ἐν χρήσει μέσα τῆς ἐφαρμογῆς τῆς ποινῆς τοῦ θανάτου.

Κατὰ τὸν παρελθόντα Ιανουάριον ἡ ἐπιτροπὴ ὑπέβαλε τὸ πόρισμα τῶν ἑρευνῶν καὶ τῶν μελετῶν τῆς. Κατὰ τὴν ἔκθεσιν αὐτῆς ἔξι ἔθνη μεταχειρίζονται τὴν λαϊμητόμον, πέντε τὴν διὰ τοῦ ξίφους ἀποκεφάλισιν καὶ τρία τὴν ἀγχόνην. Ἡ Ιτανία μόνη μεταχειρίζεται τὸν διὰ τῆς γαρύττας, τούτεστι τὸν διὰ σιδηροῦ κλοιοῦ στραγγαλισμὸν τοῦ καταδίκου.

Ἡ ἐπιτροπὴ συνεπλήρωσε τὴν μελέτην τῆς ἔξετάσασα καὶ συμβούλευθεῖσα ἐπὶ τοῦ προκειμένου τοὺς ἀρμοδίους καὶ μάλιστα τοὺς εἰσαγγελεῖς τοὺς παρισταμένους ἐκ καθήκοντος εἰς τὰς θανατικὰς ἔκτελέσεις. Ἐπὶ διακοσίων οὓς συνεβούλεύθη τινὲς πρότειναν τὴν παραδοχὴν τῆς λαϊμητόμου, ἄλλοι τὴν διατήρησιν τῆς ἀγχόνης, ἄλλ' ἔκατὸν περίπου ὅμοφώνως συνέστησαν τὸν διὰ τοῦ ἡλεκτρικοῦ σπινθήρος ἀκαριαῖον θάνατον.

Μετὰ ἐμβριθῆ συζήτησιν, ἡ ἐπιτροπὴ παρέδεχθη τὸ τελευταῖον τοῦτο μέσον. Οὐδὲν ἄλλο μέσον κατὰ τὴν γνώμην αὐτῆς παρέχει τόσα ἐχέγγυα περὶ τοῦ ἀκαριαίου τῆς παύσεως τῆς ζωῆς.

Παρετήρησάν τινες, λέγει ἡ ἔκθεσις, ὅτι ὁ ἡ-

λεκτρικὸς σπινθήρ θὰ προξενῇ εἰς τὸν κατάδικον φοβερὰν διατάραξιν· πλὴν καὶ τοῦτο ἀν ὑποτεθῆ, ἡ ἀστραπιαία διάρκεια τῆς τοιαύτης διατάραξεως ἔσται πολὺ κατωτέρα τῆς παραταταμένης βασάνου ἢν προξενεῖ τὸ ἐν χρήσει μέσον τῆς καταδίκης.

"Ἄλλως τε ἡ παρατήρησις δὲν εἴνε βάσιμος. Ἡ ταχύτης τοῦ ἡλεκτρικοῦ σπινθήρος εἴνε τοιαύτη, ὥστε δέρκεφαλος παραλύεται, νεκροῦται δριστικῶς, πρὶν ἡ κἄν διναγμός μεταδοθῆ εἰς τὸ νευρικὸν σύστημα.

Κατὰ τοὺς ἐπιστημονικοὺς ὑπολογισμοὺς ἀπαιτεῖται τὸ διάστημα τοῦ δεκάτου ἑνὸς δευτερολέπτου ὥπως μεταδοθῇ ἡ αἰσθησις ἀπὸ τοῦ ἐγκεφάλου εἰς τὰ νεῦρα καὶ συνεπῶς παραγάγῃ τὴν ὁδύνην· ἀλλὰ τὸ ἡλεκτρικὸν ρεῦμα ἀπαιτεῖ μόλις τὸ ἐν ἐκατοντάκις χιλιοστὸν τοῦ δευτερολέπτου.

Διὸ ἡ ἐπιτροπὴ ρητῶς ἀπεφήνατο ὑπὲρ τῆς ἐγκαταλείψεως τοῦ ἐν χρήσει νῦν μέσου τῆς θανατώσεως, προτέινε δὲ ὥπως «διὰ τοῦ σώματος τοῦ καταδίκου διέρχηται ἡλεκτρικὸν ρεῦμα, ἀρκούντως ἴσχυρὸν ὥπως ἐπιφέρῃ τὸν ἀκαριαῖον θάνατον.»

Ίδου δὲ τίνι τρόπῳ κατὰ τὴν γνώμην τῆς γενήσεται ἡ ἔκτέλεσις.

Ο κατάδικος θὰ καθίζηται ἐπὶ ἔδρας φερούσης πρὸς τὰ ὄγκα καὶ κάτω μέρη σιδηρᾶς ράβδου, ἐφ' ὃν θὰ στηρίζωνται ἡ κεφαλὴ καὶ αἱ χεῖρες· ἡλεκτρικὸν ρεῦμα αἰφνιδίως ἐξακοντίζουμενον θὰ συγκοινωνῇ διὰ τῶν ράβδων, δὲ σπινθήρ θὰ κεραυνοβολῇ τὸν κατάδικον, παραλύων τὸν ἐγκέφαλόν του πρὶν ἡ καὶ τὸ ὄργανον αὐτὸν ὑποστῆ τὴν αἰσθησιν τοῦ τιναγμοῦ.

Τοιουτορόπως δικαστικὸς θὰ μεταπίπτῃ ἐν ἀκαρεῖ ἀπὸ τῆς ζωῆς εἰς τὸν θάνατον.

Ἡ ἐπιτροπὴ κατήρτισε καὶ νομοσχέδιον περιλαμβάνον τὰς περὶ τούτου διατάξεις. Υποβληθὲν εἰς τὴν ἔξετάσιν νέας ἐπιτροπῆς καὶ ἐγκριθὲν τὸ νομοσχέδιον ἐψηφίσθη ἐν τῇ Βουλῇ τῶν ἀντιπροσώπων τῆς Νέας Υόρκης.

Ὑπολείπεται νῦν ἡ ὡς βεβαία θεωρούμένη ἐπικύρωσις αὐτοῦ παρὰ τῆς Γερουσίας καὶ μετὰ τοῦτο αἱ διὰ τοῦ ἡλεκτρικοῦ σπινθήρος θανατικαὶ ἔκτελέσεις δριστικῶς θ' ἀντικαταστήσωσι τὰς διὰ τῆς ἀγχόνης.

ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ

Ο μῦθος μᾶς παρέδωκε τὸν ὄνον φέροντα λεοντῆν. Τάναπαλιν, δι λαὸς εἴνε λέων τὸν δοτοῖον καλύπτουσι μὲ δέρμα ὄνου.

Αἱ συμφοραὶ ἐνσκήπτουσιν εἰς τὰς μεγάλας ψυχάς, ὡς αἱ καταιγίδες ἐπὶ τῶν ὄρέων: Καταρ-